

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De fraude certo consilio facta: quòd ea, cùm dolo caret, laudem ei, qui
fecit, conciliat. cap. xxvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Habentes igitur alimenta & vestimenta, his contenti sumus.

Fac magnum animum habeas. Parietes autem tam parui quam ampli eundem usum præbent.

Basil. ex Sylon. Non amplas amo diuitias, sed vivere paruo,
Dummodò pauperies sit sine labe mihi.

Orat. 1. de Ierim. Vis ea, quæ animantium vitam dispensat, moderatum: c. paruum cibum facile conficit,
Nimia e- atque in eius, quod alitur, substantiam vertit: cum autem profusam ac multiplicem cibo-
rum copiam accepit, ac deinde imbecillior est, quam ut eam plenè atque integrè concoque-
dicitas re possit, varia m. rborum genera procreat.

Ex Ca- non. Abusus est ultra necessitatem facta impensa. Eò vestium usus tendit, ut carnem, G
quantum ad frigoris & æstus iniurias propulsandas satis sit, obtegant. Hunc ultra su-
sceptræ paupertatis modum Dominus præscripsit, ut ad unicam tunicam omnes cuiusque
opes redigantur.

Nazianz. Nihil ex his rebus magni æstimamus, quæ postquã in fauces transmissæ sunt, pari postea
honore sunt, imò potius æquè viles ac contemendæ. Verum adè simpliciter atque ex tem-
pore viuimus, ut parum inter nos ac bestias intersit, quibus victus instrumentorum om-
nium & artificiorum & pers est.

Honestæ paupertas opibus iniquè partis antecellit.

Graue est paupertate laborare: at grauius est iniquè comparatis opibus affluere.

Cyilli. Condimenti loco sit tibi fames, nec satietatem satietate cumulare, atque appetitum per H
crapulam obtundere.

Chrysost. Qui diem tibi dat, ea quoque, quæ in diem opus sint, dabit. Pauca rectè habere mul-
tò præstantius est, quam multa sceleratè.

Nili. Frugalis vitæ degendæ ratio, vbi longius processerit, libidinis disciplinas delet. Ci-
bis vivere non tam incundis quam vtilibus.

Euagr. Vir probus paucis rebus eget, ut qui in immortalis & mortalis vitæ tanquam confinio
sit. Nam quòd eget, id ei propter mortale corpus accidit: quòd autem nò multis rebus opus
habet, id ei propter animam immortalitatis cupiditate flagrantem contingit.

DE FRAUDE CERTO CONSILIO FA- I

Et: & quòd ea, cum dolo caret, laudem ei qui fecit, conciliat.

CAPVT XXVII.

Gene. 27.

DIXIT Rebecca ad Iacob filium suum iuniorem: Audiui patrem
tuum loquentem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei: Affer mi-
hi de venatione tua, & fac cibos ut comedam, & benedicam tibi
coram Domino, antequam moriar. Nunc ergo fili mi, acquiesce
cõsiliis meis: & perge ad gregem, & affer mihi duos hoedos
optimos, ut faciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter vesci-
tur: quas cum intuleris, & comederit, benedicat tibi priusquam moriatur. Cui ille K
respõdit: Nosti quòd Esau frater meus homo pilosus sit, & ego lenis: si attrecta-
uerit me pater meus, & senserit, timeo ne putet me sibi voluisse illudere, & inducat
super me maledictionem p benedictione. Ad quæ mater: In me sit ista maledictio,
fili mi: tantum audi vocem meam, & perges affer quæ dixi. Abiit, & attulit, deditq;
matri. Parauit illa cibos, sicut velle nouerat patrem illius. Et vestibus Esau valde bo-
nis, quas apud se habebat domi, induit eum: pelliculasq; hoedorum circumdedit mani-
bus, & colli nuda protexit. Deditq; pulmentum, & panes, quos coxerat, tradidit.

Gen. 31.

Rachel festinans, abscondit idola subter stramenta cameli, & sedit desuper. Et
ait patri: Ne irascatur dominus meus, quòd coram te assurgere nequeo: quia
iuxta consuetudinem foeminarum nunc accidit mihi.

38.

Nunciatum est Thamar, quòd focer illius ascenderet in Thamnias ad tonden-
das oves. Quæ depositis viduitatis vestibus, assumpsit theristrum: & mutato ha-
bitu

A bitu sedit in biuio itineris, quod ducit Thamnam: eò quòd creuisset Sela, & non eum accepisset maritum. Quam cum vidisset Iudas, suspicatus est esse meretricem: operuerat enim vultum suum, ne agnosceretur. Ingressusque ad eam, ait, Dimitte me vt coeam tecum: nesciebat enim quòd nurus sua esset. Qua respondente, Quid dabis mihi, vt fruaris concubitu meo? dixit, Mittam tibi hocdum de gregibus. Rursusque illa dicente, Patiar quod vis, si dederis mihi arrhabonem, donec mittas quod polliceris. Ait Iudas, Quid tibi vis pro arrhabone dari? Respondit, Annulum tuum, & armillam, & baculum quem manu tenes. Ad vnum igitur coitum mulier concepit.

B *Tres filios habuit Iudas pater Thamar. Qui cum duos ei in matrimonium collocasset, atque illi sine liberis à vita discessissent, tertium cum ea copulare recusauit, veritus scilicet Damasc. ne ipse quoque mereretur. Thamar itaque in sterilitatis probum lapsa, & fornicationis periculum metuens, arte quadam & consilio aduersus socerum suum utrens, ipse se commiscuit, ac duos filios ex eo sustulit, Phares nimirum, & Zara.*

Dixit soror Moysis ad filiam Pharaonis: Vis vt vadam, & vocè tibi mulierem *Exod. 2.* Hebraeam, quæ nutrire possit infantulum? Respondit: Vade. Perrexit puella, & vocauit matrem suam. Ad quam locuta filia Pharaonis, Accipe, ait, puerum istum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercedè tuam. Suscepit mulier, & nutriuit puerum.

Misit Iosue filius Num de Setim duos viros exploratores in abscondito: & *Iosue. 2.* dixit eis, Ite, & considerate terram, urbemque Iericho. Qui pergentes, ingressi sunt domum mulieris meretricis, nomine Rahab, & quieuerunt apud eam. Nuntiatumque est regi Iericho, & dictum, Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israël, vt explorarent terram. Misitque rex Iericho ad Rahab, dicens, Educ viros qui venerunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratores quippe sunt, & omnem terram considerare venerunt. Tollensque mulier viros, abscondit, & ait, Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam vnde essent. Cumque porta clauderetur in tenebris, & illi pariter exierunt, nescio quòd abierunt: persequimini citò, & comprehendetis eos. Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuitque eos stipula lini, quæ ibi erat. Hi autem, qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam quæ ducit ad vadum Iordanis: illisque egressis, statim porta clausa est. Dixitque ad eos,

D Ad montana conscendite, ne fortè occurrant vobis reuertentes: ibique latitate tribus diebus, donec redeant, & sic ibitis per viam vestram.

Dixit Dominus ad Samuelem, Vtiquequò tu luges Saul, cum ego proiecerim *1. Reg. 16.* eum, ne regnet super Israël? Imple cornu tuum oleo, & veni, vt mittam te ad Isai Bethlehemitè: prouidi enim in filiis eius mihi regem. Et ait Samuel: Quomodo vadam? audiet enim Saul, & interficiet me. Et ait Dominus, Vitulum de armento tolles in manu tua, & dices, Ad immolandum Domino veni. Et vocabis Isai ad victimam, & ego ostendam tibi quid facias, & vnges quemcunque monstrauero tibi. Fecit ergo Samuel, sicut locutus est ei Dominus.

E *Hinc discimus, interdum certo consilio administranda esse negotia, nec semper auctoritate, ac potestatis amplitudine utendum. Quandoquidem Deus, qui vel solo sermone quiduis efficere, ac Saulem funditus delere, atque in nihilum redigere poterat, imperauit Samueli, vt astu quodam illius percunctationem eluderet.*

Deposuit Michol Dauid per fenestram. Porrò ille abiit, & aufugit, atque saluatus est. Tulit autem Michol statuam, & posuit eam super lectum, & pellem pilosam caprarum posuit ad caput eius, & operuit eam vestimentis. Misit autè Saul apparitores, qui raperent Dauid: & responsum est, quòd ægrotaret. *1. Reg. 19.*

Non in bellis duntaxat, sed etiam in pace, ingentem atque adeò necessariam fraudis vitiositatem esse qui spia reperiat: nec solum in publicarum rerum administratione, verum etiam domi ac privatim, viro ad uxorem, & uxori ad virum, & patri ad filium, & filio ad patrem.

trem, & amico ad amicū. Siquidē Saulis filia nō alia ratione vrum ex ipsius manibus F
erueri potest, quā patrem fallēdo. Quin ipsius quoque frater ei, quem illa seruauerat, peri-
clitātī rursus salutē afferre cupiēs, iisdē, quib⁹ illa, armis vsus est. Magna enim fraudis atq;
imposturæ vis est. Illud modē caueatur, ne Veteratorio ac fraudulēto animo adhibeatur.

Nat. 1. 2.
Phil.

Fraudibus ij omnes patent, qui ad Voluptatem propensi sunt.

Non omnis dolus in culpa est. Nam & cum ij, qui noctu excubias agunt, latrones, &
militarium copiarum præfecti, hostes, qui sine dolo comprehendendi nequeunt, ex insidiis ag-
grediuntur, rectē facere videntur. Et ea, quæ stratagemata vocantur, & athletarum con-
certationes eandem rationem habent. Etenim in his proprium sibi locum fraus vendicat.

DE LEGATO, ET EO QUI RESPONSVM G
procurat: & quod is, qui Legatum nihili pendit, eum quoque, à quo
missus est, contemnit. CAP. XXVIII.

Prou. 25.

Mat. 10.

Anony-
mi.

QVA frigida animæ sitienti, & nuncius bonus de terra longinqua.
Sibi ipsi probrū acquirat, qui per stultum nūcium sermonē mittit.
Qui vos recipit, me recipit: & qui me recipit, recipit eum, qui me
misit.

Quæ legati patiuntur, ea in eos, à quibus missi sunt, redundant.

DE INGRATIS. CAP. XXIX. H

4. Reg. 25.

T factum est in mense septimo, venit Ismahel filius Nathaniæ filij
Elifama de semine regio, & decem viri cum eo, & percusserunt Go-
doliā, qui & mortuus est: sed & Iudæos & Chaldæos, qui erāt cum
eo in Maspha.

Schol. Da
masc.

Hic cum sermonem accepisset, se nihil mali perpeffurum, datorem interemit.

2. Par. 24.

specu populi, & dixit eis: Hæc dicit Dominus Deus, Quare transgredimini præ-
ceptum Domini, quod vobis nō proderit: & reliquistis Dominū, vt derelinque-
ret vos? Qui congregati aduersus eum, miserunt lapides iuxta regis imperium, in
atrio domus Domini. Et non est recordatus Ioas rex misericordiæ, quam fecerat
Ioias pater illius secum, sed interfecit filium eius. Qui cum moreretur, ait, Vi-
deat Dominus, & requirat. Cūq; euolutus esset annus, ascendit contra eum ex-
ercitus Syriæ: venitq; in Iudæam & Ierusalem, & interfecit cunctos principes po-
puli, atque vniuersam prædam miserunt regi in Damascum.

Psal. 34.
108.

Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitatem animæ meæ. Pro eo vt me
diligenter, detrahebant mihi.

Prou. 17.

Esa. 1.

Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo eius.

Audite cœli, & auribus percipe terra: quia Dominus locutus est, Filios enutri-
ui, & exaltaui: ipsi autem spreuerunt me.

Sap. 16.

Eccli. 29.

Ingrati spes tanquam hibernalis pruina tabescet, & fluet tāquam aqua inutilis.
Bona fideiussoris euertet peccator: & ingratus in mēte derelinquet eum, à quo
liberatus est. Hospitabitur, & pascet, & potabit ingratos: & postea amara audiet.

Incerti.

Graue est eum, qui maximis beneficiis obstrictus est, non modò nullam gratiam referre,
sed etiam eum, qui de se bene meritus sit, contumelia atque ignominia laceffere, graue, in-
quam, est istud: sed tamen facienti grauius malum est, quā patienti.

Incredibilis quædam profectò ingratitudo ac malignitas hæc est, cuius beneficiis orna-
tus sis, eius benignitatem in ingratitudinis ansam trahere.

Pleiosque homines esse videmus, qui postquam beneficiis affecti fuerint, eos, à quibus ea
acceperint, perinde ac mancipia contemnant, superciliaque aduersus eos attollant.

Greg.
Thaum.

Graue mihi scelus ingratitudo esse videtur, graue, inquam, atque aded grauisimum.

De re-